

FLYING WINGS

G V HSS KODUVALLY

LITTLE KITES 2019-20

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങൾ

ABHISHA

ANAMIKA

ANANDHU

ANMITH

ARYA

DEVIKA

DIYA

JYOTHIKA

MIDHUN

SINAN

NIHLA

RAZIL

SHARIGA

SWATHI

VISHNU

ഉള്ളടക്കം

അമ്മ

സൂര്യൻ കെട്ടിട ഉദ്യോഗം

I AM THE RAIN

HISTORY OF KANNUR FORT

MUZHAPPILANGAD DRIVING BEACH

HISTORY OF THALASSERY

KALARIPAYATTU

ANDALUR KAVU

ശ്രീ ചിറക്കക്കാവ് ഭഗവതി ക്ഷേത്രം

THEYYAM

MY NAME IS RAIN

FLORICULTURE

ANIMAL HUSBANDRY

AGRICULTURE IN INDIA

APICULTURE

ALONE

HIGH TECHNOLOGY OF FARMING

AMAZON FOREST

CRICKET

VOLLYBALL

ATHIRAPALLY WATERFALL

WHEN THE OCCURS

WILLIAM SHAKESPEARE

KAMALA SURYYA

*HERMAN GUNDEERT IN KERALA
AQUACULTURE*

*IMPORTANCE OF FOREST
OLYMPICS*

അമ്മ

ആദ്യം തഴുകിയ കാറ്റാണമ്മ
ആദ്യം ചൊഴിഞ്ഞ വാക്കാണമ്മ
വാത്സല്യ കനിയാണമ്മ

ഇല പൊഴിയാഞ്ഞൊരു മരമമ്മ
കാലം മറയ്ക്കാത്ത നിറമമ്മ

ഈണം കലരാത്ത ശ്രുതി അമ്മ
ജീവശ്യാസത്തിൻ താളമമ്മ
ആരും കൊതിക്കുന്ന സ്യാന്തനമമ്മ
വറ്റാത്ത കടലാണമ്മ
കാരുണ്യ നിധിയാണമ്മ
ഇതൾ പൊഴിയാത്ത പൂവാണമ്മ
ഇരുൾ മാറ്റുന്ന വിളക്കാണമ്മ
സ്നേഹത്തിൻ പ്രതീകമമ്മ
ആദ്യത്തെ സത്യമാണമ്മ
പുസ്തകത്താളാണമ്മ

ANANDHU K S

സ്കൂളിന്റെ പുതിയ കെട്ടിട ഉദ്ഘാടനം

കൊടുവള്ളി ഗവ. ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിലെ പുതിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം വർണാഭമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ബഹു കേരള സ്പീക്കർ നിർവ്വഹിച്ചു, തദ്വസരത്തിൽ നഗരസഭയിലെ കൗൺസിലർമാർ മുഴുവൻ പേരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട എച്. എം. അധ്യക്ഷ പ്രസംഗവും പി. ടി. എ. പ്രസിഡന്റ് സ്യാഗത പ്രസംഗവും നടത്തി.....

ബഹു സ്ഥലം മുൻ എം. എൽ. എ. ബഹുമാനപ്പെട്ട
കൊടിയേരി ബാലകൃഷ്ണൻ അവർകളുടെ ആസ്തി വികസന
ഫണ്ടിൽ നിന്നും ഉള്ള തുക കൃത്യമായ ആസൂത്രണത്തോടെ
വിനിയോഗിച്ചതിന്റെ ഫലമായി സ്കൂളിനു മികച്ച ഒരു കെട്ടിടം
തന്നെയാണ് ലഭിച്ചത്, അടിസ്ഥാന സൗകര്യങ്ങളുടെ അഭാവം
മൂലം വീർപ്പു മുട്ടിയിരുന്ന സ്കൂളിന്റെ ഒരു മുതൽ കൂട്ടായി മാറി പുതിയ
കെട്ടിടം, നാടിനെങ്ങും ഉണർവും ഉന്മേഷവും ആയ ഉദ്ഘാടന
ചടങ്ങിനു ശേഷം പായസ വിതരണവും നടത്തുകയുണ്ടായി....

I AM THE RAIN

*I know the whole world
I travel every where in the wind
Some one likes me
But, some one hates me
Some times i rain heavily*

*It causes to many problems
Many lives spoiled by me
But that not my works*

*Because of my arrival
Some one can hide there-
Tears from others*

*I am the friend of farmers
There crops grow with my help
I help some poor people
With my water drops*

*Some one rejoice
But some one grief
I greenish the earth
With green carpets*

*I embellish the garden with
Different types of flowers
I knock the doors with my
Soft hands*

*The streams and rivers give
Birth to me
And i give birth to them*

*When i reach to the earth
I flow and become a stream
Then become a river
Then become an ocean*

*All are my friends
All like me
All rejoice me
All make me happy.*

NIHLA K K

History of Kannur Fort

In 1498, during Vasco da Gama's visit to India, the local Kolathiri king granted the land to Portuguese to build a settlement in present-day Kerala. On 23 October 1505, he gave the Portuguese leader Francisco de Almeida the permission to build a fort at the site. The construction activity began the very next day, on 24 October 1505, when Goncalo Gil Barbosa -s the Portuguese factor of Cannanore (Kannur) - laid the foundation stone. The construction of the wooden fort was completed on 30 October 1505: its first Captain was Lourenco Britto, who led a garrison of 150 Portuguese men, and controlled two ships in the sea. After the fort was completed, Almeida began using the title "Viceroy", and in 1507, he started the construction of a stone fort at the site.

The fort was later attacked in vain by the local Indian ruler Zamorin and Kolathiri in the Seige of Cannanore(1507).

In August 1509 Almeida, refusing to recognize Afonso de Albuquerque's as the new Portuguese governor to supersede himself, arrested him in this fortress after having fought the naval Battle of Diu. Afonso de Albuquerque was released

after six months' confinement, and become governor on the arrival of the grand-marhal of Portugal with a large fleet, in October 1509.

The fort provided naval supplies for the Portuguese conquest of Goa and the Portuguese conquest of Malacca. As the local Portuguese settlement at Kannur had no sources of revenue, the fort's expenses were met with funding from Goa, the seat of Portuguese rule in India.

On 15 February 1663, the Dutch captured the fort from the Portuguese. They modernised the fort and built the bastions Hollandia, Zeelandia and Frieslandia that are the major features of the present structure. The original Portuguese fort was pulled down later. A painting of this fort and the fishing ferry behind it can be seen in the Rijksmuseum Amsterdam. The Dutch sold the fort to King Ali Raja of Arakkal in 1772. In 1790 the British seized it and used it as their chief military station in Malabar until 1947.

The fort is in the Cannanore Cantonment area. It is fairly well preserved as a protected monument under the Archaeological Survey of India. St Angelo's fort is a most

important historical monument and a popular tourist attraction. Six Tourism Policeman are posted here for protection duty.

In 2015, thousands of cannonballs weighing several kilos were discovered from the Fort premises. The [Archaeological Survey of India](#), which led the excavation, believes these were buried as part of military preparedness.

RAZIL

Muzhappilangad Drive-in Beach

Overview

This beach is the longest Drive-In Beach in Asia and is featured among the top 6 best beaches for driving in the world in BBC article for Autos. Muzhappilangad is the only Asian beach featured in the list. Even though Goa has many

beautiful beaches, it does not have a Drive-in beach. It is considered as the longest drive-in beach in Asia.

The beach festival is celebrated in the month of April and it is one of the important tourist attraction in the district of Kannur in Kerala. The youth also try many driving stunts in cars like drifting and wheeling in bikes as this is a paradise for driving along the shore.

There is an unpaved road winding through coconut groves leading to the beach. To get to this road, if you are driving from Tellicherry towards Kannur, take the left turn just before the first railway crossing you encounter after crossing the Moidu bridge. The beach is about 5km long and curves in a wide area providing a good view of Kannur on the north. Local laws allow beachgoers to drive for a full 4km directly on the sands of the beach. The beach is bordered by black rocks, which also protect it from the stronger currents of the ocean. These rocks provide habitat for Blue mussel, a delicious seafood. Beach attracts bird-watchers from far off places as hundreds of birds flock here during various seasons.

Approximately 100–200 m south of the beach there is a private island called Dharmadam Island (Pacha Thuruthu in Malayalam, which translates to Green Island in English). It is possible to walk to the island during low tide from the nearby Dharmadam beach.

ABHISHA

HISTORY OF THALASSERY

Thalassery was a trade hub where Dutch , British , Portugese , Chinese , Arabs and Jewish traders had considerable influence in the spice market.

The British established a trading post and built a factory at Tellichery in 1694, having gained permission from Vadakkalankur , The prince regent of the Raja of Kolatunad. They had already been trading on the Malabar coast for much of that

century, buying pepper from merchants, and had established a similiar post at travancore ten years earlier.

After the Annexation of Malabar , the British called upon Thalassery, the Royal families and other major Nair and Namboothiri feudal lords to return , but this was heavily opposed by some local rulers , Along with heavy taxation and laws that curbed movement , the appeal resulted in multiple uprisings against the British with heavy casualties to British forces. Thousands of soldiers were killed , but the resistance was eventually defeated.

The British , Dutch and the Portuegese and Christian Missionaries contributed a lot into the fields of education , sports , culture and many devolopement of this region

ARYA RAJEEVAN

Kalaripayattu

Kalaripayattu (sometimes shortened as Kalari) is an

Indian martial art and fighting system that originated in modern-day Kerala. Kalaripayattu is also mentioned in the Vadaḱkan Pattuḱal ballads written about the Cheḱavar from the Malabar region of Kerala.

Kalaripayattu is held in high regard due by martial artists due to its long-standing history within Indian martial arts. It is believed to be the oldest surviving martial art in India. It also is considered to be among the oldest martial arts still in existence, with its origin in the martial arts timeline dating back to at least the 3rd century BCE. The author Arnaud Van Der Veere confers the origin of martial arts to India (the roots of which are thought to be in Kalaripayattu), to which he refers Kalaripayattu as "the mother of all martial arts." Kalaripayattu is a martial art designed for the ancient battlefield (the word "Kalari" meaning "battlefield"), with weapons and combative techniques that are unique to India. Practitioners of Kalaripayattu possess intricate knowledge of pressure points on the human body and

healing techniques that incorporate the knowledge of Ayurveda and Yoga. Students are taught the martial art as a way of life, with a sense of compassion, discipline, and respect toward the master, fellow-students, parents and the community. Particular emphasis is placed on avoiding confrontational situations and using the martial art only as a means of protection, when no other alternative is available.

Unlike other parts of India, warriors in Kerala belonged to all castes. Women in Keralite society also underwent training in Kalaripayattu, and still do so to this day. Keralite women such as Unniyarcha are mentioned in a collection of ballads from Kerala called *Vadakkal Pattukal*, BCE. The author Arnaud Van Der Veere confers the origin of martial arts to India (the roots of which are thought to be in Kalaripayattu), to which he refers Kalaripayattu as "the mother of all martial arts."

Kalaripayattu is a martial art designed for the ancient battlefield (the word "Kalari" meaning "battlefield"), with weapons and combative techniques that are unique to India. Practitioners of Kalaripayattu possess intricate knowledge of pressure points on the human body and healing techniques that incorporate the knowledge of Ayurveda and Yoga. Students are taught the martial art as a way of life, with a sense of compassion, discipline, and respect toward the master, fellow-students, parents and the community. Particular emphasis is placed on avoiding confrontational situations and using the martial art only as a means of protection, when no other alternative is available. and are praised for their martial prowess. In contemporary times, Sri Meenakshi Amma, a 73 year old gurukkal from Vadakara, was awarded the Padma Sri by the Government of India for her contributions to the preservation of Kalaripayattu.

SHARIGA

Andalur kavu

Annual festival

The annual festival is a wonderful visualisation of devotional unity of a place where people still follow very old and sacred customs throughout the season. It is the time the village gets themselves into a feeling in which they become part of and enjoy the happiness of being part of the glory of Lord Rama. It is the where it pictures

the great culture merging the normal and common life with great old mythologies. The festival begins in February second week lasting seven days. More than ten theyyams are performed here

The annual festival is a wonderful visualisation of devotional unity of a place where people still follow very old and during the festival. Among them the theyyam named Daivathar is the most important one. Devotees consider Daivathar as a channel/medium of Lord Rama

Worship

Being a part of North Malabar , in Andalur kavu Thira (also theyyam or theyaattam) is the main ritual of worship. It is one of the rare places where Yuddha kanda of Ramayana-the great epic -is visualised and performed. The main deities are Rama , Lakshmana and Hanuman. One significance for this kavu is that it has two holy places called Mele kavu (upper temple) and Thazhe kavu (lower temple).

The Thazhe (pronounced as Thuley, but with the tongue touching the roof of the soft palate while saying the “I”) Kavu is a sacred grove which harbors several rare plants species typical of the Myristica swamps , notably Syzygiun travancoricum, an endangered endemic plant.

Much of the flora of the sacred grove has been lost due to poor regeneration and the disturbance from cattle and human activity in this thickly populated area.

ANAMIKA C

ശ്രീ ചിറക്കക്കാവ് ഭഗവതി

ക്ഷേത്രം

ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ ആരാധനാമൂർത്തി ഭഗവതിയാണ്. കൊടുവള്ളിക്കാരുടെ മുഴുവൻ ആരാധനാമൂർത്തിയാണ് ഭഗവതി ഈ ദേശക്കാരെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ദൈവം. ഇവിടത്തെ തിരകളായ ഭഗവതിയും തമ്പുരാട്ടിയും തീ തിരയും ബാലിസുഗ്രീവനുമെല്ലാം നാടൻ കലകളുടെ രൂപീകൃത ലാസ്യനടനങ്ങളുടെ കേളീരംഗമാണ്. ക്ഷേത്രവും അതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളും പഴയതുപോലെ ഇന്നും സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ ആവാസവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അല്പം പോലും കോട്ടം വരാത്ത രീതിയിലാണ് ഇത് സംരക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. മേടമാസത്തിലാണ് ഇവിടെ ഉത്സവം നടക്കാറുള്ളത്. മറ്റു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി നമ്പൂതിരി തന്നെ ശാന്തിക്കാരനായിക്കൊണ്ട് പൂജ നടത്തുന്നതാണ് ഇവിടുത്തെരീതി. വാമൽ ക്ഷേത്രം ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ചിറക്കക്കാവിനു സമീപത്തുതന്നെയാണ് വാമൽ ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എല്ലാ ദിവസവും ഉച്ചയ്ക്ക് ചിറക്കക്കാവിൽ നിന്നും വാമൽ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് ദേവിയുടെ നെറ്റിപ്പട്ടം കൊണ്ട് പോവുകയും അവിടെ ദേവിയുടെ കോലം ധരിച്ച് കൊണ്ട് നിത്യവും ഭക്തരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്ന രീതിയുമാണുള്ളത്.

DIYA ANIL

THEYYAM

Theyyam is a popular ritual form of worship in Kerala India, predominantly in the Kolathunadu area (consisting of present-day Kasargod Kannur Districts, Manadhavady Taluk of Wayanad and VadaKara and Koyilandi Taluks of Kozhikode of Kerala) and also in South Canara and Kodagu of Karnataka as a living cult with several thousand-year-old traditions, rituals and customs. The

performers of Theyyam belong to the community which are in below level in ancient caste structure formed by Namboothiri brahmins in Kerala, and have an important position in Theyyam. The people of these districts consider Theyyam itself as a channel to a God and they thus seek blessings from Theyyam. A similar custom is followed in the mangalore region of neighbouring karnataka known as bhuta kola.

Theyyam is performed by mainly by males, except the Devakoothu theyyam. The Devakoothu is the only Theyyam ritual performed by women. It is performed only on the Thekkumbad Kulom temple.

JYOTHIKA

MY NAME IS RAIN

I am like a sad

I am in the sky

I am the lover of the earth

Because.....

When the earth becomes dry

I wet the earth

I am the friend of

Rivers and streams

Because....

Rivers and streams

Forms because of my help

I am in there in the

Rivers and streams,

Because i give birth to the

Rivers and streams.

*I greenish the earth
And i help in the
birth of the
Plants and animals
Because the help of me
The plants and trees
grew up
And
Becomes
Big trees and plants*

*I am a part of the
Nature
Because
The nature forms*

*With the help of me
In one word*

I forms the earth

*On the other hand
The earth forms me
Through the
Evaporation and
Makes the clouds
And the clouds
Forms me.*

*The earth and me
Are connected together
And at last my
Name is 'RAIN'.*

ANAMIKA C

Floriculture

Floriculture, or flower farming, is a discipline of horticulture concerned with the cultivation of flowering and ornamental plants for gardens and for floristry, comprising the floral industry. The development, via plant breeding, of new varieties is a major occupation of floriculturists.

Floriculture crops include bedding plants, houseplants, flowering garden and pot plant, cut cultivated greens, and cut flowers. As distinguished from nursery crops, floriculture crops are generally herbaceous. Bedding and garden plants consist of young flowering plants and vegetable plants. They are grown in cell packs, in pots, or in hanging baskets, usually inside a controlled environment, and sold largely for gardens and landscaping. Pelargonium ("geraniums"), Impatiens ("busy lizzies"), and petunia are the best-selling bedding plants. The many cultivation of Chrysanthemum are the major perennial garden plant in the United States.

Flowering plants are largely sold in pots for indoor use. The major flowering plants are poinsettias, orchids, florist chrysanthemums, and finished florist azaleas. Foliage plants are also sold in pots and hanging baskets for indoor and patio use, including larger specimens for office, hotel, and restaurant interiors.

*Cut flowers are usually sold in bunches or as bouquets with cut foliage. The production of cut flowers is specifically known as the **cut flower industry**. Farming flowers and foliage employs special aspects of floriculture, such as spacing, training and pruning plants for optimal flower harvest; and post-harvest treatment such as chemical treatments, storage, preservation and packaging. In Australia and the United States some species are harvested from the wild for the cut*

SINAN

Animal

husbandry

***Animal husbandry** is the branch of agriculture concerned with animals that are raised for meat, fibre, milk, eggs, or other products. It includes day-to-day care, selective breeding and the raising of livestock.*

Husbandry has a long history, starting with the Neolithic revolution when animals were first domesticated, from around 13,000 BC onwards,

antedating farming of the first crops. By the time of early civilisations such as ancient Egypt, cattle, sheep, goats and pigs were being raised on farms.

Major changes took place in the Columbian Exchange when Old World livestock were brought to the New World, and then in the British agricultural revolution of the 18th century, when livestock breeds like the Dishley Longhorn cattle and Lincoln Longwool sheep were rapidly improved by agriculturalists such as Robert Bakewell to yield more meat, milk, and wool.

A wide range of other species such as horse, water buffalo, llama, rabbit and guinea pig are used as livestock in some parts of the world. Insect farming, as well as aquaculture of fish, molluscs, and crustaceans, is widespread.

Modern animal husbandry relies on production systems adapted to the type of land available. Subsistence farming is being superseded by intensive animal farming in the more developed parts of the world, where for example beef cattle are kept in high density feedlots, and thousands of chickens may be raised in broiler houses or batteries. On poorer soil such as in uplands, animals are often kept more extensively, and may be allowed to roam widely, foraging for themselves.

Most livestock are herbivores, except for pigs and chickens which are omnivores. Ruminants like cattle and sheep are adapted to feed on grass; they can forage outdoors, or may be fed entirely or in part on rations richer in energy and protein, such as pelleted cereals. Pigs and poultry cannot digest the cellulose in forage, and require cereals and other high-energy foods.

Birth of animal husbandry

The domestication of ruminants, like these fat-tailed sheep in Afghanistan, provided nomads across the Middle East and central Asia with a reliable source of food.

The domestication of livestock was driven by the need to have food on hand when hunting was unproductive. The desirable characteristics of a domestic animal are that it should be useful to the domesticator, should be able to thrive in his or her company, should breed freely, and be easy to tend.

Domestication was not a single event, but a process repeated at various periods in different places. Sheep and goats were the animals that accompanied the nomads in the Middle East, while cattle and pigs were associated with more settled communities.

The first wild animal to be domesticated was the dog. Half-wild dogs, perhaps starting with young individuals, may have been tolerated as scavengers and killers of vermin, and being naturally pack hunters, were predisposed to become part of the human pack and join in the hunt. Prey animals, sheep, goats, pigs and cattle, were progressively domesticated early in the history of agriculture.

Pigs were domesticated in Mesopotamia around 13,000 BC, and sheep followed, some time between 11,000 and 9,000 BC. Cattle were domesticated from the wild aurochs in the areas of modern Turkey and Pakistan around 8,500 BC.

A cow was a great advantage to a villager as she produced more milk than her calf needed, and her strength could be put to use as a working animal, pulling a plough to increase production of crops, and drawing a sledge, and later a cart, to bring the produce home from the field. Draught animals were first used about 4,000 BC in the Middle East, increasing agricultural production immeasurably. In southern Asia, the elephant was domesticated by 6,000 BC.

Fossilised chicken bones dated to 5040 BC have been found in northeastern China, far from where their wild ancestors lived in the jungles of tropical Asia, but archaeologists believe that the original purpose of domestication was for the sport of cockfighting.

Meanwhile, in South America, the llama and the alpaca had been domesticated, probably before 3,000 BC, as beasts of burden and for their wool. Neither was strong enough to pull a plough which limited the development of agriculture in the New World.

MIDHUN C

Agriculture in India

India's agriculture is composed of many crops, with the foremost food staples being rice and wheat. Indian farmers also grow pulses, potatoes, sugarcane, oilseeds, and such non-food items as cotton, tea, coffee, rubber, and jute (a glossy fiber used to make burlap and twine). India is a fisheries giant as well. A total catch of about 3 million metric tons annually rank India among the world's top 10 fishing nations. Despite the overwhelming size of the agricultural sector, however, yields per hectare of crops in India are generally low compared to international standards. Improper water management is another problem affecting India's agriculture. At a time of increasing water shortages and environmental crises, for example, the rice crop in India is allocated disproportionately high amounts of water. One result of the inefficient use of water is that water tables in regions of rice cultivation, such as Punjab, are on the rise, while soil fertility is on the decline.

DEVIKA VA

Apiculture

Apiculture or beekeeping is the practice of maintaining honeybee colonies, usually in hives.

This could be for collecting honey and beeswax, or for pollinating crops, or for the purpose of selling bees to other beekeepers. About 85 per cent crops plants are cross-pollinated, and colonies of honeybees, placed in the field when the crop is in flowering stage, can set about the needed pollination; abundance of pollinators helps in early setting of seeds, resulting in early and a more uniform crop yield.

Diversity:

In India, due to the diversity in flora, topography and activities of people, beekeeping and management is diverse. Here, beekeeping has been adapted to various ecosystems, socioeconomic profiles and habitat preferences.

ADVERTISEMENTS:

From commercial beekeepers in Himachal Pradesh to local honey collectors in the hills and forests of Tamil Nadu to migratory beekeepers of Kanyakumari—they all practise some form of beekeeping.

Rural beekeeping has a role to play as not all can become commercial beekeepers. This rural sector needs to be enhanced by appropriate tools, support systems and bring them to the forefront. It is this informal sector which is providing up to 70 per cent of the honey and beeswax market in India.

The recent past has witnessed a revival of the industry in the rich forest regions along the sub- Himalayan mountain ranges and the Western Ghats, where it has been practised in its simplest form.

Bee Species:

There are many species of honey bees to be found across the Indian subcontinent.

ADVERTISEMENTS:

Apis cerana are found across the breadth and range of the country. There are rural beekeepers in the high mountains of the Himalayas who keep log hives in house walls and revetments.

Beekeeping with Apis cerana has been a growing industry in the central parts of the country under the supervision of the Bee Research and Training Institute and the Khadi and Village Industries Commission, located at Pune and Mumbai, respectively. The hills of Mahabaleshwar located in Maharashtra were the pioneering areas for beekeeping training and experiments.

Beekeeping with this species is a traditional industry in West Bengal and some North-Eastern states like Arunachal Pradesh and Sikkim. In Karnataka and Tamil Nadu there is a strong tradition of beekeeping with Apis cerana. Areas such as Coorg in Karnataka and Marthandam in Tamil Nadu are famous for their beekeeping

culture. In Kerala, especially in the rubber growing areas, beekeeping is a regular activity and large quantity of honey (from extra floral nectar) is being produced.

Apis dorsata are the giant rock bees found in large numbers in the Himalayas. *Apis laboriosa* is found in higher reaches while *Apis dorsata* is commonly found in the lower areas of the Terai (foothills).

ADVERTISEMENTS:

In the central parts of the country honey yields are substantial from *Apis dorsata*, primarily due to good forest patches in and around sanctuaries and protected areas. Mainly tribals collect *Apis dorsata*. Honey for health and Ayurvedic medicines has been a traditional industry in this region.

The mangrove forests of the Sunderbans are an excellent habitat for *Apis dorsata*. The entire southern region is rich in *Apis dorsata* populations—contributing to a large share of the total Indian honey market. In Andhra Pradesh, farmers and honey hunters in the hills of the Eastern Ghats collect honey. Intricate technologies and practices have been going on for a long time. Honey hunting is done on rocks and trees.

Commercial migratory beekeepers with *Apis mellifera* are steadily increasing in the northern hill state of Himachal, the plains of

*Punjab, Bihar and Madhya Pradesh. Rich bee farmers come in trucks bringing hundreds of colonies of *Apis mellifera* to apple orchards for pollination business in Himachal Pradesh.*

*They move up the mountains during summer and come down to plains for placing the bee hives amongst eucalyptus and sun flower during winter. The introduction of *Apis mellifera* is developing in West Bengal.*

Advantages of Beekeeping:

ADVERTISEMENTS:

- 1. Beekeeping requires less time, money and infrastructure investments.*
- 2. Honey and beeswax can be produced from an area of little agricultural value.*
- 3. The honey bee does not compete for resources with any other agricultural enterprise.*
- 4. Beekeeping has positive ecological consequences. Bees play an important role in the pollination of many flowering plants, thus increasing' the yield of certain crops such as sunflower and various fruits.*

ADVERTISEMENTS:

5. Honey is a delicious and highly nutritious food. By the traditional method of honey hunting many wild colonies of bees are destroyed. This can be prevented by raising bees in boxes and producing honey at home.

6. Beekeeping can be initiated by individuals or groups.

ABHISHA K

ALONE

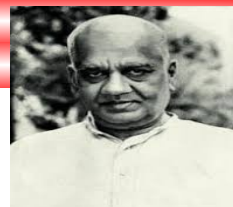
*We are not alone in the world
Our mind is alone
Our body will not alone in
This world. I know aloneliness
is the power full weapon*

*to suicide tendencies
In our family we are not alone
In our world we are not alone
In our mind we are alone
the flowing stream also flow
Then alonliness make me
know what we can do.....*

പ്രാചീന കവിത്രയങ്ങൾ

പ്രാചീന കവികളായ ചെറുശ്ശേരി (15- നൂറ്റാണ്ട്), എഴുത്തച്ഛൻ (15-16 നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കിടയിൽ), കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ (18 നൂറ്റാണ്ട്) എന്നിവരെയാണ് മലയാളത്തിലെ പ്രാചീന കവിത്രയം എന്നു കണക്കാക്കുന്നത്. 15, 16, 18 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ മഹാകവികൾ മലയാളികൾക്ക് സമ്മാനിച്ചത് വിലമതിക്കാനാവാത്ത മനോഹര കവിതാസമാഹാരങ്ങൾ ആണ്.

ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂതിരി

ക്രിസ്തുവർഷം 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന

മലയാളകവിയാണ് ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂതിരി(1375-1475).ഉത്തരകേരളത്തിൽ

പഴയ കുരുമ്പനാട് താലൂക്കിലെ വടകരയിൽ ചെറുശ്ശേരി ഇല്ലത്തിൽ

ജനിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരില്ലം ഇന്നില്ല. 18-ആം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായ മൈസൂർ

പടയോട്ടക്കാലത്ത് ഉത്തരകേരളത്തിൽനിന്ന് അനേകം നമ്പൂതിരി

കുടുംബങ്ങൾ സ്ഥലം വിട്ടു. കൂട്ടത്തിൽ നശിച്ചുപോയതാവണം ചെറുശ്ശേരി

ഇല്ലം. ചെറുശ്ശേരി ഇല്ലം പുനം ഇല്ലത്തിൽ ലയിച്ചുവെന്നും

ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്.

കൃഷ്ണഗാഥയുടെ കർത്താവ് ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂതിരിയാണെന്ന് 1881-ൽ

പുറത്തിറങ്ങിയ ഭാഷാചരിത്രത്തിൽ പി.ഗോവിന്ദപ്പിള്ള

അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പ്രാചീന കവിത്രയത്തിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. ക്രി.വ 1466-75

കാലത്ത് കോലത്തുനാട് ഭരിച്ചിരുന്ന ഉദയവർമ്മന്റെ പണ്ഡിതസദസ്സിലെ

അംഗമായിരുന്നു ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂതിരി. ഭക്തി, ഫലിതം, ശ്രുഗാരം എന്നീ

ഭാവങ്ങളാണു ചെറുശ്ശേരിയുടെ കാവ്യങ്ങളിൽ ദർശിക്കാനാവുന്നത്.

സമകാലീനരായിരുന്ന മറ്റ് ഭാഷാകവികളിൽ നിന്നു ഒട്ടും

വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല ഈ ശൈലി. എങ്കിലും സംസ്കൃത ഭാഷയോട്

കൂടുതൽ പ്രതിപത്തി പുലർത്തിയിരുന്ന മലനാട്ടിലെ കവികൾക്കിടയിൽ

ഭാഷാകവി എന്നിരിക്കെയും ഏറെ പ്രശസ്തനായിരുന്നു ചെറുശ്ശേരി.

കൃഷ്ണഗാഥയാണ് പ്രധാനകൃതി.

മലയാള ഭാഷയുടെ ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും ആദ്യമായി കാണാൻ കഴിയുന്നത് ചെറുശ്ശേരിയുടെ കൃഷ്ണഗാഥ എന്ന മനോഹര കൃതിയിലൂടെയാണ്. സംസ്കൃത പദങ്ങളും തമിഴ് പദങ്ങളും ഏറെക്കുറെ ഉപേക്ഷിച്ച് ശുദ്ധമായ മലയാള ഭാഷയിലാണ് കൃഷ്ണഗാഥ രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മലയാളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ കൃഷ്ണഗാഥയ്ക്ക് സുപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുണ്ട് യഥാർത്ഥ പേരെന്തെന്ന് ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല. പുനത്തിൽ ശങ്കരൻ നമ്പിടി എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. മാനവിക്രമൻ സമൃതിരിയുടെ സദസ്സിലെ അംഗമായിരുന്ന പുനം നമ്പൂതിരി തന്നെയാണ് ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂതിരിയെന്ന് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. ഗാഥാപ്രസ്താവനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ്

ഇദ്ദേഹം.

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ.

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ (1705-1770) പ്രമുഖ മലയാളഭാഷാ കവിയാണ് കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ. പ്രതിഭാസമ്പന്നനായ കവി എന്നതിനു പുറമേ തുള്ളൽ എന്ന നൃത്തകലാരൂപത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവെന്ന നിലയിലും പ്രസിദ്ധനായ നമ്പ്യാരുടെ കൃതികൾ മിക്കവയും തുള്ളൽ അവതരണങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. നർമ്മത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ സാമൂഹ്യവിമർശനമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ

കൃതികളുടെ മുഖമുദ്ര. മലയാളത്തിലെ ഹാസ്യകവികളിൽ
അഗ്രഗണനീയനാണ് നമ്പ്യാർ.

ജീവിതരേഖ

പാലക്കാട്, ലക്കിടി കിള്ളിക്കുറിശ്ശിമംഗലത്തെ കലക്കത്ത് ഭവനം.

ചന്ദ്രികാവിമി, ലീലാവതീവിമി തുടങ്ങിയ രൂപകങ്ങളും, വിഷ്ണുവിലാസം,

രഘവീയം എന്നീ മഹാകാവ്യങ്ങളും വിലാസം, ശിവശതകം എന്നീ

ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും രാസക്രീഡ, വൃത്തവാർത്തികം എന്നീ

ഛന്ദശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും സംസ്കൃതത്തിൽ എഴുതിയ രാമപാണിവാദനം

കഞ്ചൻ നമ്പ്യാരും ഒരാൾതന്നയാണെന്ന് ഏറെ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു

വാദം മഹാകവി ഉള്ളൂർ കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ

അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവകാശവാദം ഇന്നും സ്ഥിരീകൃതമായിട്ടില്ല.

നമ്പ്യാരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന

രേഖകളൊന്നുമില്ല. ലഭ്യമായ അറിവു വച്ച്, ഇന്നത്തെ പാലക്കാട്

ജില്ലയിലെ ലക്കിടി തീവണ്ടിയാപ്പീസിനടുത്തുള്ള

കിള്ളിക്കുറിശ്ശിമംഗലത്ത് കലക്കത്ത് ഭവനത്തിലായിരുന്നു നമ്പ്യാരുടെ

ജനനം എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ബാല്യകാല വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം

അദ്ദേഹം പിതാവിനോടൊപ്പം പിതൃദേശമായ കിടങ്ങൂരലെത്തി. തുടർന്ന്

ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെ ആശ്രിതനായി ഏറെക്കാലം

അമ്പലപ്പുഴയിലാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത്. ഇക്കാലത്താണ് തള്ളൽ

കൃതികളിൽ മിക്കവയും എഴുതിയതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ചെമ്പകശ്ശേരി

രാജാവായ ദേവനാരായണനെ പുകഴ്ന്ന കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിലെ

ഈ വരികൾ പ്രസിദ്ധമാണ്:-

ചെമ്പകനാട്ടിനലങ്കാരഭ്രത

നാം,
തമ്പുരാൻ
ദേവനാരായണസ്വാമിയും
കമ്പം കളഞ്ഞെന്നെ
രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം;
കുന്ദിട്ടന്നേനിന്നു
നിൻപദാംഭോരുഹം

1746-ൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ചെമ്പകശ്ലേരി രാജ്യം കീഴടക്കി
വേണാടിനോട് ചേർത്തതിനെ തുടർന്ന് നമ്പ്യാർ തിരുവനന്ദപുരത്തേക്ക്
താമസം മാറ്റി. അവിടെ അദ്ദേഹം, മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടേയും
അദ്ദേഹത്തെ തുടർന്ന് ഭരണമേറ്റ കാത്തിക തിരുനാളിന്റെയും
(ധർമ്മരാജാവ്) ആശ്രിതനായി ജീവിച്ചു. വാർദ്ധക്യത്തിൽ
രാജസദസ്സിലെ ജീവിതം ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തോന്നിയ അദ്ദേഹം സ്വന്തം
നാടായ അമ്പലപ്പുഴക്ക് മടങ്ങാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

കോലംകെട്ടുക, കോലങ്ങളിൽ
നടക്കുന്നള്ള വേലക്കിനി-
ക്കാലം
വാർദ്ധക്യമാകയാലടിയനെച്ചാടിക്കൊലാ
ഭൂപതേ.

എന്ന കവിയുടെ അദ്വൈത രാജാവ് സ്വീകരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്
അദ്ദേഹം അമ്പലപ്പുഴക്ക് മടങ്ങി. 1770-ലായിരുന്നു മരണം എന്ന്

കരുതപ്പെടുന്നു. പേപ്പട്ടി വിഷബാധയായിരുന്നു മരണകാരണം എന്നൊരു കഥ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മിഴാവ്-അമ്പലപ്പുഴ ശ്രീകൃഷ്ണക്ഷേത്രത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്

തുളളൽ

അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചാക്യാർക്കുത്ത് എന്ന ക്ഷേത്രകലയിൽ മിഴാവ് കൊട്ടുകയായിരുന്ന നമ്പ്യാർ ഒരിക്കൽ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ പരിഹാസപ്രിയനായ ചാക്യാർ അരങ്ങത്തുവെച്ചതന്നെ കലശലായി പരിഹസിച്ചു ശകാരിച്ചതാണ് തുളളലിന്റെ തുടക്കത്തിന്

കാരണമായതെന്ന് ഒരു കഥയുണ്ട്. പകരം വീട്ടാൻ അടുത്ത ദിവസം തന്നെ നമ്പ്യാർ ആവിഷ്കരിച്ച് അവതരിപ്പിച്ച പുതിയ

കലാരൂപമായിരുന്നത്രെ തുളളൽ. തുളളലിന് കൂത്തുമായി വളരെ സാമ്യമുണ്ടെന്നതൊഴിച്ചാൽ ഈ ഐതിഹ്യത്തിൽ എത്രമാത്രം

സത്യമുണ്ടെന്ന് പറയുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഏതായാലും തുളളലിനെ ഒരൊന്നാംകിട കലാരൂപമായി വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാനും അതിന് പരക്കെ

അംഗീകാരം നേടിയെടുക്കാനും നമ്പ്യാർക്ക് കഴിഞ്ഞു. അസാമാന്യമായ ഭാഷാനൈപുണ്യം കൊണ്ട് അനുഗൃഹീതനായിരുന്നു നമ്പ്യാർ. വാക്കുകൾ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിൽ നൃത്തം ചെയ്യുകയായിരുന്നത്രെ.

“ പാൽക്കടൽത്തിര
തളളിയേറി
വരുന്നപോലെ
പദങ്ങളെൻ

നാവിലങ്ങനെ
നൃത്തമാണൊരു
ഭോഷ്യ ചൊല്ലുകയല്ല
ഞാൻ

എന്നു പറയാൻ മാത്രം ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും,
ഇള്ളികളുടെ ഭാഷയായി നമ്പ്യാർ തെരഞ്ഞെടുത്തത്
സംസാരഭാഷയോട് ഏറ്റവും അടുത്ത സാധാരണക്കാരന്റെ ഭാഷയാണ്.
അത് അവയ്ക്ക് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യത നേടിക്കൊടുത്തു. സാധാരണക്കാർക്ക്
രൂചിക്കുന്ന കവിത അവരുടെ ഭാഷയിൽ തന്നെ ആയിരിക്കണം എന്ന്
നമ്പ്യാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:-

“ ഭടജനങ്ങളുടെ നടുവിലുള്ളൊരു
പടയണിക്കിഹ ചേരുവാൻ
വടിവിയെന്നൊരു ചാരുകേരള
ഭാഷതന്നെ ചിതം വരൂ
ഭാഷയേറിവരുന്ന
നല്ലമണിപ്രവാളമതെങ്കിലോ
ഭ്രഷണം വരുവാനുമില്ല:
വിശേഷഭ്രഷണമായ് വരും

ഓട്ടൻ പറയൻ ശീതകൻ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളിലായി 64
ഇള്ളികൾ നമ്പ്യാർ എഴുതിയതായി പറയപ്പെടുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ ഏറെ
പ്രസിദ്ധമായ ഫലിതബോധത്തിനു പുറമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപുലമായ
അനുഭവസമ്പത്തും എല്ലാ വിജ്ഞാനശാഖകളിലുമുള്ള അവഗാഹവും ഈ
കൃതികൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റേതായി പൊതുവേ
അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് താഴെപ്പറയുന്ന നാല്പതു ഇള്ളികളാണ്

ഫലിതം

ഇദ്ദേഹം ചിരിപ്പിച്ച ദീർഘായുസാക്കീട്ടുള്ളവരും ഇനിയും
ആക്കുന്നവരും ആയ ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ നിർണ്ണയിക്കാൻ

പാടുള്ളതല്ല

1926-ലെ മലയാളം പാഠപുസ്തകം കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരെക്കുറിച്ച്

പുരാണകൃതികളെ അവലംബിച്ചായിരുന്നു നമ്പ്യാരുടെ മിക്ക തുള്ളൽ

കൃതികളും എങ്കിലും അവയിൽ കഴിയുന്നത്ര നർമ്മവും

സാമൂഹ്യപ്രസക്തിയുള്ള പരിഹാസവും കലർത്തുവാൻ കവി

ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. നളചരിതത്തിൽ, സന്ദേശം വഹിച്ചുകൊണ്ടു

പറന്നുപോകുന്ന അരയന്നം കണ്ട ദേശാന്തരങ്ങളിലെ കാഴ്ചകൾ

വർണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗം പ്രസിദ്ധമാണ്.

“ നായർ വിശന്നു വലഞ്ഞു വരുമ്പോൾ ”

കായക്കഞ്ഞിക്കരിയിട്ടില്ല;

ആയതുകേട്ടുകലമ്പിച്ചെന്നങ്ങായുധമുടനേ

കാട്ടിലെറിഞ്ഞു.

ചുട്ടുതിളക്കും വെള്ളമശേഷം കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ

തലയിലൊഴിച്ചു.

കെട്ടിയ പെണ്ണിനെ മടികൂടാതെ, കിട്ടിയ

വടികൊണ്ടൊന്നു കൊമച്ചു.

ഉരുളികൾ കിണ്ടികളൊക്കെയുടച്ചു,

ഉരലുവലിച്ചു കിണറ്റിൽ മറിച്ചു;

ചിരവയെടുത്തതാ തീയിലെരിച്ചു, അരകല്ലുങ്ങു

കുളത്തിലെറിഞ്ഞു;
അതുകൊണ്ടരിശം തീരാഞ്ഞവനപ്പരയുടെ
ചുറ്റും മണ്ടി നടന്നു.

കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിൽ പാഞ്ചാലിയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം
സൗഗന്ധികപ്പു തേടിപ്പോകുന്ന ഭീമൻ, ഒരു വൃദ്ധവാനരനെന്ന മട്ടിൽ
വഴിമുടക്കി കിടന്ന ഹനുമാനോട് കയർക്കുന്ന ഭാഗം രസകരമാണ്:-

“ നോക്കട്ടോ! നമ്മുടെ മാർഗ്ഗേ കിടക്കുന്ന മർക്കടാ,
നീയങ്ങു മാറിക്കിടാശ്ശോ!
ദുർഘടസ്ഥാനത്തു വന്നുശയിപ്പാൻ നിനക്കെടാ
തോന്നുവനെന്തെടാ സംഗതി? ”

തന്റെ അവശസ്ഥിതി അറിഞ്ഞ് വഴിമാറിപ്പോകാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന
ഹനുമാനോട് ഭീമൻ പിന്നെയും ഇടയുന്നു:-

“ ആരെന്നരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു നീ വാനരാ!, പാരം
മുഴുക്കുന്നു ധിക്കാരസാഹസം;
പുരുവംശത്തിൽ പിറന്നു വളർന്നൊരു
പുരുഷശ്രേഷ്ഠൻ വൃകോദരനെന്നൊരു
വീരനെ കേട്ടറിവില്ലേ നിനക്കെടോ,
ധീരനാമദ്ദേഹമിദ്ദേഹമോർക്ക നീ
നേരായ മാർഗ്ഗം വെടിഞ്ഞു നടക്കയില്ലാരോടു
മിജ്ജനം തോൽക്കയുമില്ലേടോ,
മാറിനില്ലെന്നു പറയുന്ന മൃഗ്യന്റെ മാറിൽ പതിക്കും
ഗദാഗ്രമെന്നോർക്കണം. ”

ഈ വീമ്പിന് മറുപടികൊടുത്ത ഹനുമാൻ, നാലഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ ഒരു
പെണ്ണിന് എന്നത് നാലുജാതിക്കും വിധിച്ചതല്ല എന്ന് ഭീമനെ

ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ദുശ്ശാസനൻ പണ്ട് കൗരവസഭയിൽ വച്ച് പാഞ്ചാലിയോട് അതിക്രമം ചെയ്തത് കണ്ണും മിഴിച്ചു കണ്ട് നിന്നപ്പോൾ പൊണ്ണത്തടിയനായ ഭീമന്റെ പരാക്രമം കാശിക്ക പോയിരിക്കുകയായിരുന്നോ എന്നും നമ്പ്യാർ ഹനമാനകൊണ്ട് ചോദിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ

ആധുനിക മലയാളഭാഷയുടെ പിതാവ് എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഭക്തകവിയാണ് തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ . അദ്ദേഹം പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനും പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിനും ഇടയിലായിരുന്നിരിക്കണം ജീവിച്ചിരുന്നത് എങ്കിലും പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത കാലഘട്ടം എന്ന് പൊതുവിൽ വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നു. എഴുത്തച്ഛന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം രാമാനുജൻ എന്നും കൃഷ്ണൻ എന്നും ചില വിദഗ്ദ്ധർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകാണുന്നുണ്ട്. എഴുത്തച്ഛന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം 'തുഞ്ചൻ' എന്നായിരുന്നു എന്ന് തുഞ്ചൻപറമ്പ് എന്ന സ്ഥലനാമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കെ.

ബാലകൃഷ്ണക്കുറിപ്പ് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ മലപ്പുറം ജില്ലയിൽ തിരൂർ താലൂക്കിൽ തൃക്കണ്ഡിയൂർ ശിവക്ഷേത്രത്തിനടുത്തുള്ള ,തുഞ്ചൻ പറമ്പ് ആണ് കവിയുടെ ജന്മസ്ഥലം എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. എഴുത്തച്ഛന്റെ ജീവചരിത്രം ഐതിഹ്യങ്ങളാലും അർദ്ധസത്യങ്ങളാലും മൂടപ്പെട്ടു കിടക്കുകയാണ്.

അബ്രാഹ്മണനായിട്ടും വേദപഠനവും സംസ്കൃതപഠനവും തരമാക്കിയ
രാമാനജൻ എഴുത്തച്ഛൻ, നാനാദിക്കിലേക്കുള്ള ദേശാടനങ്ങൾക്കു ശേഷം
ചിറ്റൂരിൽ താമസമാക്കി എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. സംസ്കൃതം, ജ്യോതിഷം
എന്നിവയിൽ മികച്ച അറിവുണ്ടായിരുന്ന , അക്കാലത്തെ
അബ്രാഹ്മണർക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിയിരുന്ന അപൂർവ്വം ചില
സമുദായങ്ങൾക്കൊപ്പം, എഴുത്തച്ഛൻ സമുദായത്തിലെ പലരും
ഉണ്ടായിരുന്നു . അതിനാൽ അവരിലൊരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്ന
വാദത്തിനു ആധാരമുള്ളതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു
കവിയുടെ കുടുംബപരമ്പരയിൽ ചിലരാണ് പെരിങ്ങോടിനടുത്തെ
ആമക്കാവ് ക്ഷേത്രപരിസരത്ത് വസിച്ചുപോരുന്നതെന്നും
വിശ്വാസങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ അതെ സമയം മറ്റൊരു കൂട്ടർ അദ്ദേഹം ഒരു
അവണ്യ ബ്രഹ്മചാരി ആയിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.
മറ്റ് ചരിത്ര ലേഖകർ , അദ്ദേഹത്തെ ജാതി പ്രകാരം, കണിയാർ
ആയിട്ടാണ് കണക്കാക്കുന്നത് . പഴയ കാലത്തു പ്രാദേശിക കരകളിലെ
കളരികളുടെ (ആയോധനകലയുടെയും സാക്ഷരതയുടെയും)
ഗുരുക്കന്മാരായിരുന്ന പരമ്പരാഗത ജ്യോതിഷികളുടെ ഈ വിഭാഗത്തിന്
, സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും പൊതുവെ നല്ല പാണ്ഡിത്യം
ഉള്ളവരായിരുന്നു . ജ്യോതിഷം , ഗണിതം, പുരാണം, ആയുർവ്വേദം
എന്നിവയിൽ നല്ല അവഗാഹം ഉള്ളവരായിരുന്ന ഇവരെ
എഴുത്തുകുളരികൾ നടത്തിയിരുന്നതിനാൽ പൊതുവെ എഴുത്തച്ഛൻ,

ആശാൻ , പണിക്കർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനപ്പേരുകളിലായിരുന്നു
മലയാള നാട്ടിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് .

കിളിപ്പാട്ടു പ്രസ്ഥാനം

കവിയുടെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ച് കിളി കഥ പറയുന്ന രീതിയിൽ
എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാവ്യങ്ങളെയാണ് കിളിപ്പാട്ടുകൾ
എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഭാഷാപിതാവായ എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ
കിളിപ്പാട്ടുകളാണ്. ശാരികപ്പെരുതലിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി
ഭഗവൽക്കഥകൾ പറയാനാവശ്യപ്പെടുന്ന രീതിയിലുള്ള രചനയാണിത്.
കിളിപ്പാട്ടു പ്രസ്ഥാനം എന്ന പേരിലാണ് ഇതറിയപ്പെടുന്നത്.

അധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ആരംഭം
ശ്രീരാമനാമം പാടിവന്ന പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണേ
ശ്രീരാമചരിതം നീ ചൊല്ലിടു മടിയാതെ
ശാരികപ്പെരുതൽ താനും വന്ദിച്ചു വന്ദ്യന്മാരെ
ശ്രീരാമസ്തുതിയോടെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ

മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ആരംഭം
ശ്രീമയമായ രൂപം തേടും പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണേ
സീമയില്ലാതസുഖം നല്ലണമെന്നിങ്ങനീ

ഈ രീതിയിൽ തത്തയെക്കൊണ്ടു പാടിക്കുന്നതായിട്ടാണ്
കിളിപ്പാട്ടുകളിൽ കാണുന്നത്. വ 1466-75 കാലത്ത് കോലത്തുനാട്
ഭരിച്ചിരുന്ന ഉദയവർമ്മന്റെ പണ്ഡിതസദസ്സിലെ അംഗമായിരുന്നു

ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂതിരി. ഭക്തി, ഫലിതം, ശ്രുഗാരം എന്നീ ഭാവങ്ങളാണു

ചെറുശ്ശേരിയുടെ കാവ്യങ്ങളിൽ ദർശിക്കാനാവുന്നത്.

സമകാലീനരായിരുന്ന മറ്റ് ഭാഷാകവികളിൽ നിന്നു ഒട്ടും

വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല ഈ ശൈലി. എങ്കിലും സംസ്കൃത ഭാഷയോട് കൂടുതൽ പ്രതിപത്തി പുലർത്തിയിരുന്ന മലനാട്ടിലെ കവികൾക്കിടയിൽ

ഭാഷാകവി എന്നിരിക്കെയും ഏറെ പ്രശസ്തനായിരുന്നു ചെറുശ്ശേരി.

കൃഷ്ണഗാഥയാണ് പ്രധാനകൃതി.

മലയാള ഭാഷയുടെ ശക്തിയും സൗന്ദര്യവും ആദ്യമായി കാണാൻ

കഴിയുന്നത് ചെറുശ്ശേരിയുടെ കൃഷ്ണഗാഥ എന്ന മനോഹര

കൃതിയിലൂടെയാണ്. സംസ്കൃത പദങ്ങളും തമിഴ് പദങ്ങളും ഏറെക്കുറെ

ഉപേക്ഷിച്ച് ശുദ്ധമായ മലയാള ഭാഷയിലാണ് കൃഷ്ണഗാഥ

രചിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മലയാളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ

കൃഷ്ണഗാഥയ്ക്ക് സുപ്രധാനമായ സ്ഥാനമുണ്ട് യഥാർത്ഥ പേരെന്തെന്ന്

ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല.പുനത്തിൽ ശങ്കരൻ നമ്പിടി എന്ന്

വിശ്വസിക്കുന്നു. മാനവിക്രമൻ സമൃതിരിയുടെ സദസ്സിലെ

അംഗമായിരുന്ന പുനം നമ്പൂതിരി തന്നെയാണ് ചെറുശ്ശേരി

നമ്പൂതിരിയെന്ന് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു

കാണുന്നുണ്ട്.ഗാഥാപ്രസ്താവനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവാണ്

ഇദ്ദേഹം.

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ.

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ (1705-1770) പ്രമുഖ മലയാളഭാഷാ കവിയായ ക്ഷേത്ര നമ്പ്യാർ. പ്രതിഭാസമ്പന്നനായ കവി എന്നതിനു പുറമേ തുള്ളൽ എന്ന നൃത്തകലാരൂപത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവെന്ന നിലയിലും പ്രസിദ്ധനായ നമ്പ്യാരുടെ കൃതികൾ മിക്കവയും തുള്ളൽ അവതരണങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ വേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. നർമ്മത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ സാമൂഹ്യവിമർശനമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളുടെ മുഖമുദ്ര. മലയാളത്തിലെ ഹാസ്യകവികളിൽ അഗ്രഗണനീയനാണ് നമ്പ്യാർ.

ജീവിതരേഖ

പാലക്കാട്, ലക്കിടി കിള്ളിക്കുറിശ്ശിമംഗലത്തെ കലക്കത്ത് ഭവനം. ചന്ദ്രികാവിമി, ലീലാവതീവിമി തുടങ്ങിയ രൂപങ്ങളും, വിഷ്ണുവിലാസം, രഘവീയം എന്നീ മഹാകാവ്യങ്ങളും വിലാസം, ശിവശതകം എന്നീ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും രാസക്രീഡ, വൃത്തവാർത്തികം എന്നീ ഛന്ദശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും സംസ്കൃതത്തിൽ എഴുതിയ രാമപാണിവാദനം ക്ഷേത്ര നമ്പ്യാരും ഒരാൾതന്നയാണെന്ന് ഏറെ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വാദം മഹാകവി ഉള്ളൂർ കേരളസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവകാശവാദം ഇന്നും സ്ഥിരീകൃതമായിട്ടില്ല. നമ്പ്യാരുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന രേഖകളൊന്നുമില്ല. ലഭ്യമായ അറിവു വച്ച്, ഇന്നത്തെ പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ ലക്കിടി തീവണ്ടിയാപ്പീസിനടുത്തുള്ള കിള്ളിക്കുറിശ്ശിമംഗലത്ത് കലക്കത്ത് ഭവനത്തിലായിരുന്നു നമ്പ്യാരുടെ ജനനം എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ബാല്യകാല വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം

അദ്ദേഹം പിതാവിനോടൊപ്പം പിതൃദേശമായ കിടങ്ങുരുലത്തി. തുടർന്ന്
ചെമ്പകശ്ശേരിരാജാവിന്റെ ആശ്രിതനായി ഏറെക്കാലം
അമ്പലപ്പുഴയിലാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത്. ഇക്കാലത്താണ് തുള്ളൽ
കൃതികളിൽ മിക്കവയും എഴുതിയതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ചെമ്പകശ്ശേരി
രാജാവായ ദേവനാരായണനെ പുകഴ്ന്ന കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിലെ
ഈ വരികൾ പ്രസിദ്ധമാണ്:-

“ ചെമ്പകനാട്ടിനലങ്കാരഭ്രത
നാം,
തമ്പുരാൻ
ദേവനാരായണസ്വാമിയും
കമ്പം കളഞ്ഞെന്നെ
രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം;
കമ്പിട്ടന്നേനിന്നു
നിൻപദാംഭോരുഹം ”

1746-ൽ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ ചെമ്പകശ്ശേരി രാജ്യം കീഴടക്കി
വേണാടിനോട് ചേർത്തതിനെ തുടർന്ന് നമ്പ്യാർ തിരുവനന്ദപുരത്തേക്ക്
താമസം മാറ്റി. അവിടെ അദ്ദേഹം, മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടേയും
അദ്ദേഹത്തെ തുടർന്ന് ഭരണമേറ്റ കാത്തിക തിരുനാളിന്റെയും
(ധർമ്മരാജാവ്) ആശ്രിതനായി ജീവിച്ചു. വാർദ്ധക്യത്തിൽ
രാജസദസ്സിലെ ജീവിതം ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തോന്നിയ അദ്ദേഹം സ്വന്തം
നാടായ അമ്പലപ്പുഴക്ക് മടങ്ങാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

“ കോലംകെട്ടുക, കോലകങ്ങളിൽ
നടക്കുന്നള്ള വേലക്കിനി-

കാലം

വാർദ്ധക്യമാകയാലടിയനെച്ചാടിക്കൊലാ

ഭൂപതേ.

എന്ന കവിയുടെ അദ്യർഥന രാജാവ് സ്വീകരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന്

അദ്ദേഹം അമ്പലപ്പുഴക്ക് മടങ്ങി. 1770-ലായിരുന്നു മരണം എന്ന്

കരുതപ്പെടുന്നു. പേപ്പട്ടി വിഷബാധയായിരുന്നു മരണകാരണം എന്നൊരു

കഥ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മിഴാവ്-അമ്പലപ്പുഴ

ശ്രീകൃഷ്ണക്ഷേത്രത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്

തുളളൽ

അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചാക്യാർക്കുത്ത് എന്ന ക്ഷേത്രകലയിൽ

മിഴാവ് കൊട്ടുകയായിരുന്ന നമ്പ്യാർ ഒരിക്കൽ ഉറങ്ങിയപ്പോൾ

പരിഹാസപ്രിയനായ ചാക്യാർ അരങ്ങത്തുവച്ചുതന്നെ കലശലായി

പരിഹസിച്ചു ശകാരിച്ചതാണ് തുളളലിന്റെ തുടക്കത്തിന്

കാരണമായതെന്ന് ഒരു കഥയുണ്ട്. പകരം വീട്ടാൻ അടുത്ത ദിവസം

തന്നെ നമ്പ്യാർ ആവിഷ്കരിച്ച് അവതരിപ്പിച്ച പുതിയ

കലാരൂപമായിരുന്നത്രെ തുളളൽ. തുളളലിന് കൂത്തുമായി വളരെ

സാമ്യമുണ്ടെന്നതൊഴിച്ചാൽ ഈ ഐതിഹ്യത്തിൽ എത്രമാത്രം

സത്യമുണ്ടെന്ന് പറയുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഏതായാലും തുളളലിനെ

ഒരൊന്നാംകിട കലാരൂപമായി വികസിച്ചെടുക്കാനും അതിന് പരക്കെ

അംഗീകാരം നേടിയെടുക്കാനും നമ്പ്യാർക്ക് കഴിഞ്ഞു. അസാമാന്യമായ

ഭാഷാനൈപുണ്യം കൊണ്ട് അനുഗൃഹീതനായിരുന്നു നമ്പ്യാർ. വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിൽ നൃത്തം ചെയ്യുകയായിരുന്നത്രെ.

“ പാൽക്കടൽത്തിര
തള്ളിയേറി
വരുന്നപോലെ
പദങ്ങളെൻ
നാവിലങ്ങനെ
നൃത്തമാണൊരു
ഭോഷ്ഠി ചൊല്ലുകയല്ല
ഞാൻ

എന്നു പറയാൻ മാത്രം ആത്മവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, തുള്ളലുകളുടെ ഭാഷയായി നമ്പ്യാർ തെരഞ്ഞെടുത്തത് സംസാരഭാഷയോട് ഏറ്റവും അടുത്ത സാധാരണക്കാരന്റെ ഭാഷയാണ്. അത് അവയ്ക്ക് കൂടുതൽ സ്വീകാര്യത നേടിക്കൊടുത്തു. സാധാരണക്കാർക്ക് രുചിക്കുന്ന കവിത അവരുടെ ഭാഷയിൽ തന്നെ ആയിരിക്കണം എന്ന് നമ്പ്യാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:-

“ ഭടജനങ്ങളുടെ നടുവിലുള്ളൊരു
പടയണിക്കിഹ ചേരവാൻ
വടിവിയെന്നൊരു ചാരുകേരള
ഭാഷതന്നെ ചിതം വരൂ
ഭാഷയേറിവരുന്ന
നല്ലമണിപ്രവാളമതെങ്കിലോ
ഭ്രഷണം വരുവാനമില്ല:
വിശേഷഭ്രഷണമായ് വരും

ഓട്ടൻ പറയൻ ശീതകൻ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളിലായി 64 തുള്ളലുകൾ നമ്പ്യാർ എഴുതിയതായി പറയപ്പെടുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ ഏറെ പ്രസിദ്ധമായ ഫലിതബോധത്തിനു പുറമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിപുലമായ അനുഭവസമ്പത്തും എല്ലാ വിജ്ഞാനശാഖകളിലുമുള്ള അവഗാഹവും ഈ കൃതികൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റേതായി പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് താഴെപ്പറയുന്ന നാല്പത് തുള്ളലുകളാണ്

ഫലിതം

ഇദ്ദേഹം ചിരിപ്പിച്ച ദീർഘായുസാക്ഷീടുള്ളവരും ഇനിയും ആരുന്നവരും ആയ ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ നിർണ്ണയിക്കാൻ

പാടുള്ളതല്ല

1926-ലെ മലയാളം പാഠപുസ്തകം കണ്ടൻ നമ്പ്യാരെക്കുറിച്ച്

പുരാണകൃതികളെ അവലംബിച്ചായിരുന്നു നമ്പ്യാരുടെ മിക്ക തുള്ളൽ കൃതികളും എങ്കിലും അവയിൽ കഴിയുന്നത്ര നർമ്മവും സാമൂഹ്യപ്രസക്തിയുള്ള പരിഹാസവും കലർത്തുവാൻ കവി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. നളചരിതത്തിൽ, സന്ദേശം വഹിച്ചുകൊണ്ടു പറന്നുപോകുന്ന അരയന്നം കണ്ട ദേശാന്തരങ്ങളിലെ കാഴ്ചകൾ വർണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗം പ്രസിദ്ധമാണ്.

“ നായർ വിശന്നു വലഞ്ഞു വരുമ്പോൾ
കായക്കഞ്ഞിക്കരിയിട്ടില്ല;
ആയതുകേട്ടുകലമ്പിച്ചെന്നങ്ങായുധമുടനേ
കാട്ടിലെറിഞ്ഞു.
ചുട്ടതിളക്കും വെള്ളമശേഷം കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ

തലയിലൊഴിച്ചു.

കെട്ടിയ പെണ്ണിനെ മടികൂടാതെ, കിട്ടിയ

വടികൊണ്ടൊന്നു കൊമച്ചു.

ഉരുളികൾ കിണ്ടികളൊക്കെയുടച്ചു,

ഉരലുവലിച്ചു കിണറ്റിൽ മറിച്ചു;

ചിരവയെടുത്തതാ തീയിലെരിച്ചു, അരകല്ലുങ്ങു

കുളത്തിലെറിഞ്ഞു;

അതുകൊണ്ടരിശം തീരാത്തവനപ്പരയുടെ

ചുറ്റും മണ്ടി നടന്നു.

കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിൽ പാഞ്ചാലിയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം

സൗഗന്ധികപ്പു തേടിപ്പോകുന്ന ഭീമൻ, ഒരു വൃദ്ധവാനരനെന്ന മട്ടിൽ

വഴിമുടക്കി കിടന്ന ഹനുമാനോട് കയർക്കുന്ന ഭാഗം രസകരമാണ്:-

“

നോക്കട്ടോ! നമ്മുടെ മാർഗ്ഗേ കിടക്കുന്ന മർക്കടാ,

നീയങ്ങു മാറിക്കിടാശ്ശോ!

ദുർഘടസ്ഥാനത്തു വന്നുശയിപ്പാൻ നിനക്കെടാ

തോന്നുവനെന്തെടാ സംഗതി? ”

”

തന്റെ അവശസ്ഥിതി അറിഞ്ഞ് വഴിമാറിപ്പോകാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന

ഹനുമാനോട് ഭീമൻ പിന്നെയും ഇടയുന്നു:-

“

ആരെന്നരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു നീ വാനരാ!, പാരം

മുഴുക്കുന്നു ധിക്കാരസാഹസം;

പുരുവംശത്തിൽ പിറന്നു വളർന്നൊരാൾ

പുരുഷശ്രേഷ്ഠൻ വൃകോദരനെന്നൊരാൾ

വീരനെ കേട്ടറിവില്ലേ നിനക്കെടോ,

”

ധീരനാമദ്ദേഹമിദ്ദേഹമോർക്ക നീ
നേരായ മാർഗ്ഗം വെടിഞ്ഞു നടക്കയില്ലാരോടു

മിജ്ജനം തോൽക്കയുമില്ലേടോ,
മാറിനില്ലെന്നു പറയുന്ന മൃഗന്റെ മാറിൽ പതിക്കും
ഗദാഗ്രമെന്നോർക്കണം.

ഈ വീമ്പിന് മറുപടികൊടുത്ത ഹനമാൻ, നാലഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ ഒരു
പെണ്ണിന് എന്നത് നാലുജാതിക്കും വിധിച്ചതല്ല എന്ന് ഭീമനെ
ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ദുശ്ശാസനൻ പണ്ട് കൗരവസഭയിൽ വച്ച്
പാഞ്ചാലിയോട് അതിക്രമം ചെയ്തത് കണ്ണും മിഴിച്ചു കണ്ട് നിന്നപ്പോൾ
പൊണ്ണത്തടിയനായ ഭീമന്റെ പരാക്രമം കാശിക്ക
പോയിരിക്കുകയായിരുന്നോ എന്നും നമ്പ്യാർ ഹനമാനെക്കൊണ്ട്
ചോദിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ
എഴുത്തച്ഛൻ

ആധുനിക മലയാളഭാഷയുടെ പിതാവ് എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന
ഭക്തകവിയാണ് തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ . അദ്ദേഹം
പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിനും പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിനും
ഇടയിലായിരുന്നിരിക്കണം ജീവിച്ചിരുന്നത് എങ്കിലും പതിനാറാം
നൂറ്റാണ്ടാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത കാലഘട്ടം എന്ന് പൊതുവിൽ
വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നു. എഴുത്തച്ഛന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം രാമാനുജൻ
എന്നും കൃഷ്ണൻ എന്നും ചില വിദഗ്ദ്ധർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകാണുന്നുണ്ട്.

എഴുത്തച്ഛന്റെ യഥാർത്ഥ നാമം 'തുഞ്ചൻ' എന്നായിരുന്നു എന്ന്
തുഞ്ചൻപറമ്പ് എന്ന സ്ഥലനാമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കെ.

ബാലകൃഷ്ണക്കുറിപ്പ് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ മലപ്പുറം ജില്ലയിൽ തിരൂർ
താലൂക്കിൽ തൃക്കണ്ഡിയൂർ ശിവക്ഷേത്രത്തിനടുത്തുള്ള ,തുഞ്ചൻ പറമ്പ്
ആണ് കവിയുടെ ജന്മസ്ഥലം എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. എഴുത്തച്ഛന്റെ
ജീവചരിത്രം ഐതിഹ്യങ്ങളാലും അർദ്ധസത്യങ്ങളാലും മൂടപ്പെട്ട
കിടക്കുകയാണ്.

അബ്രാഹ്മണനായിട്ടും വേദപഠനവും സംസ്കൃതപഠനവും തരമാക്കിയ
രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ, നാനാദിക്കിലേക്കുള്ള ദേശാടനങ്ങൾക്കു ശേഷം
ചിറ്റൂരിൽ താമസമാക്കി എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. സംസ്കൃതം, ജ്യോതിഷം

എന്നിവയിൽ മികച്ച അറിവുണ്ടായിരുന്ന , അക്കാലത്തെ
അബ്രാഹ്മണർക്കു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിയിരുന്ന അപൂർവ്വം ചില
സമുദായങ്ങൾക്കൊപ്പം,എഴുത്തച്ഛൻ സമുദായത്തിലെ പലരും
ഉണ്ടായിരുന്നു . അതിനാൽ അവരിലൊരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്ന
വാദത്തിനു ആധാരമുള്ളതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു

കവിയുടെ കുടുംബപരമ്പരയിൽ ചിലരാണ് പെരിങ്ങോടിനടുത്തെ
ആമക്കാവ് ക്ഷേത്രപരിസരത്ത് വസിച്ചുപോരുന്നതെന്നും
വിശ്വാസങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ അതെ സമയം മറ്റൊരു കൂട്ടർ അദ്ദേഹം ഒരു
അഖണ്ഡ ബ്രഹ്മചാരി ആയിരുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

മറ്റ് ചരിത്ര ലേഖകർ , അദ്ദേഹത്തെ ജാതി പ്രകാരം, കണിയാർ
ആയിട്ടാണ് കണക്കാക്കുന്നത് . പഴയ കാലത്തു പ്രാദേശിക കരകളിലെ

കളരികളുടെ (ആയോധനകലയുടെയും സാക്ഷരതയുടെയും) ഗുരുക്കന്മാരായിരുന്ന പരമ്പരാഗത ജ്യോതിഷികളുടെ ഈ വിഭാഗത്തിന് ,സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും പൊതുവെ നല്ല പാണ്ഡിത്യം ഉള്ളവരായിരുന്നു . ജ്യോതിഷം , ഗണിതം, പുരാണം, ആയുർവ്വേദം എന്നിവയിൽ നല്ല അവഗാഹം ഉള്ളവരായിരുന്ന ഇവരെ എഴുത്തുകളരികൾ നടത്തിയിരുന്നതിനാൽ പൊതുവെ എഴുത്തച്ഛൻ, ആശാൻ , പണിക്കർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനപ്പേരുകളിലായിരുന്നു മലയാള നാട്ടിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത് .

കിളിപ്പാട്ടു പ്രസ്ഥാനം

കവിയുടെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ച് കിളി കഥ പറയുന്ന രീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാവ്യങ്ങളെയാണ് കിളിപ്പാട്ടുകൾ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. ഭാഷാപിതാവായ എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾ കിളിപ്പാട്ടുകളാണ്. ശാരികപ്പെരുതലിനെ വിളിച്ചുവരുത്തി ഭഗവൽക്കഥകൾ പറയാനാവശ്യപ്പെടുന്ന രീതിയിലുള്ള രചനയാണിത്. കിളിപ്പാട്ടു പ്രസ്ഥാനം എന്ന പേരിലാണ് ഇതറിയപ്പെടുന്നത്.

അധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ആരംഭം
ശ്രീരാമനാമം പാടിവന്ന പൈകിളിപ്പെണ്ണേ
ശ്രീരാമചരിതം നീ ചൊല്ലിടു മടിയാതെ
ശാരികപ്പെരുതൽ താനും വന്ദിച്ചു വന്ദ്യന്മാരെ
ശ്രീരാമസ്മൃതിയോടെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ

മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിന്റെ ആരംഭം

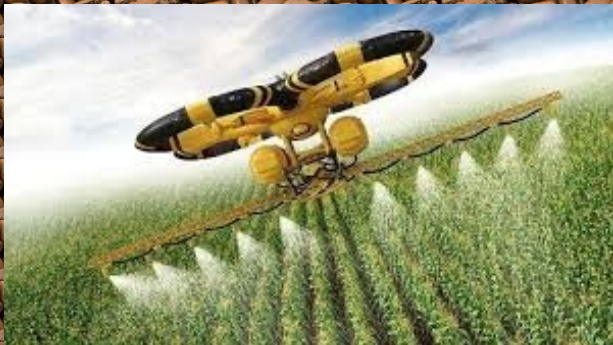
ശ്രീമയമായ രൂപം തേടും പൈങ്കിളിപ്പെണ്ണേ

സീമയില്ലാതസുഖം നല്ലണമെന്നിങ്ങനീ

ANAMIKA C

High Technology of Farming

High Technology Farming is a broad concept which refers to a wide range of new tools (Robotics, ICT, Big Data, Earth Observation, etc.). The synergic use of these instruments allows the shifting to the new paradigm of Sustainable Precision Agriculture (SPF).

The main objective of the partnership is the development of joint activities for accelerating the adoption of high and new technologies that can improve the performance of farming practices and farm management. Specific objectives are: adoption of advanced agri-

The background of the entire page is a dense, close-up photograph of coffee beans, showing their characteristic shape and color variations from light brown to dark brown.

technologies in small and family farms; new solutions for early detection of pests and diseases; improvement of livestock health and wellbeing.

The S3 HIGH TECH FARMING Partnership has aggregated more than 20 Regional and National Administrations with a strong priority related to innovation and adoption of new technologies in the agricultural sectors. The mapping activity allowed a broad involvement of different stakeholders from the business sector. Many clusters are directly involved in the partnership and some businesses are also directly involved in the business cases under development.

The Partnership has also been selected as one of the Pilot Partnerships under the DG REGIO support Pilot Action launched in October 2017.

Focus and Topics

The focus areas relates to 4 Value Chains (VC): arables; horticulture; protected cultivations and livestock. They are segmented in the following technology areas: EYES & TOUCH to monitor what is happening (Meteo sensors, Soil sensors, Canopy sensors, Product sensors; On-board/proximal sensors), MIND to elaborate data and provide instructions (Data acquisition, Data analysis, Layers/images, DSS), INTELLIGENT ARMS to do

precise and timely activities (Machineries, Programming/Automation, Robotic), technology oriented SERVICES (Installing, Maintenance, Repairing), and educational oriented SERVICES (Training, Demo farms and sites).

ARYA RAJEEVAN

AMAZON FOREST

Amazon rainforest also known in English as Amazonia or the Amazon jungle, is a moist broadleaf tropical rain forest in the Amazon biome that covers most of the Amazonbasin of south America.This basin encompasses 7,000,000,(2,700,00sqmi),ofWhich

The Amazon Rainforest

5,500,000

History of south America and Amazon

*Tribal societies are well capable of escalation to- all-wars between tribes Thus in the Amazons there was perpetual animosity between the neighboring tribes of the **jivaro** . Several tribes of the **jivaroan** group, including the **shuar** practised **headhunting** for trophies and **shrinking** . The accounts of missionaries to the area in the borderlands between Brazil and venezuela have recounted constant infighting in the **yanomami** tribes more than a third of the yanomamo male, on average ,died from warfare*

*during the Amazon rubber boom it is estimated that diseases brought by immigrants such as **typhus malaria** killed 40,000 native amazon*

SAVE AMAZON RAINFOREST

SWATHI

CRICKET

Cricket is a bat and ball played between two teams of eleven players on a field at centre of which is a 20 metre [20 yards] pitch with a wicket at each end each comprising two bails balanced on three stumps the batting side scores runs by striking the balls bowled at the wicket means of dismissal included being bowled when the ball hits the stumps and dislodges and bails and by the fielding side catching the ball. The game is adjudicated by two umpires aided by a third umpire and referees in international matches, they communicate with two off field scorers who record and matches statistical information

There are various formats ranging from 20 played over a few hours with each team batting for a single inning of 20 overs to test matches played over five days with unlimited overs the teams each batting for an inning of unlimited length traditionally cricketers play in all white kit but in limited over cricket they wear club or team

colour in addition to basic kit some players wear protective gear to prevent injury caused by the ball, which is a hard, solid spheroid made of compressed leather with a slightly raised sewn seam enclosing a cork core which is layered with tightly wound string

historically cricket origins are uncertain and the earliest definite reference is in south east England in the midland of the 16th century it spread globally with the expansion of the British Empire leading to the first international matches in the second half of the 19th century the governing body is the International Cricket Council which has over 100 members twelve of which are full members who played test matches the game's rules are held in a code called the Law of Cricket which is owned and maintained by Marylebone Cricket Club in London. The sport is followed primarily in the Indian subcontinent, Australasia, the United Kingdom, southern Africa and the West Indies, its globalisation occurring during the expansion of the British Empire and remaining popular into the 21st century. Women's cricket, which is organised and played separately, has also achieved international standard. The most successful side playing international cricket in Australia, which has won seven One Day international trophies, including five World Cups, more than any other country.

It has been the top-rated Test side more than any other country

VISHNU O P

With my *Volley Volleyball*

Volleyball is a team game which has six players that play on either side of the net. A set of rules decide the score that each team is able to make against the other team. The game begins with a player from one team throwing the ball using hand or arm over the net so that the opposite team can receive it on their court.

The basic rule is to prevent the received ball from hitting the ground so that it can be thrown back to the other team with up to 3 touches from the team. A foul happens if one person from the team touches the ball more than twice (double-hit) while it's on their side of the net. Also, a team scores a point by throwing the call across the net to the other team's side such that it hits the ground directly or the player fails to send it back over the net.

ADVERTISEMENT:

Thus there are basically two ways to score a point-a) one is by throwing the ball on the ground of the opponent team passing over the net b) another is if the opponent team is unable to render the ball back into the court of serving team.

Volleyball is played in different variations in different parts. There are some rules for the serve in the game of volleyball. 1) The ball has to be served underhand or overhand. 2) The player who serves the ball must stand behind the end line on his/her side of the court while making the serve. 3) the served ball must cross the net and reach the opponent side. 4) The ball has to be clearly visible to the opponent team.

Similarly there are rules for rotation. 1) Teams change sides as the other team wins the serve. 2) Clockwise rotation of the players happens

The minimum number of players on each side for a game is 4 while the maximum is 6. Indoor and outdoor are two variations of volleyball game. Outdoor volleyball is also played as beach volleyball on the beach. Indoor volleyball has six players in each team while beach volleyball has even two persons in each team.

ADVERTISEMENT:

Here are some things to avoid when playing the game:

- 1. Touching the net when playing is counted a foul.*
- 2. Do not place your foot on the back line when serving the ball called as foot fault.*
- 3. One person from the team should not touch the ball more than twice also known as double hit.*

ADVERTISEMENTS:

- 4. Pushing the ball is not allowed.*
- 5. Catching and throwing the ball is not allowed when playing.*
- 6. The ball should not touch the ground on the opponent's side without crossing over the net.*

Spiking, blocking, passing, setting and positions of the players for defense are some techniques used while playing the game of volleyball. There are disputes over the origin of the game. While the game evolved in 1900, the rules were set first in Philippines in 1916. In order to promote this game, the American Expeditionary Forces distributed close to 16000 volleyballs in 1919 amongst their troops and allies. Canada was the first country after United States to adopt this game. Summer Olympics included the Beach Volleyball variation of volleyball played on sand with only two team members in either team in year 1964.

Rules of the game also evolved with time. Score points changed from 21 to 15 and also before 1999 only the team that served the ball could make a score. But later this changed to current scoring system where rally point system was adopted. Also the dimensions of the court are important for someone to know who is interested in the game of volleyball. The court is 18m long with a width of 9m. The net divides the court into two equal squares 9m X 9m in size. The net is placed such that the top of it is 2.43 m above ground. At 3 m on either side of the court a line is drawn which separates the playing area of the team into front row and back row.

Some recent rule changes to the game include the serves to be allowed wherein the ball enters the opponent's court after touching the net. Expansion of the sidelines so that the player can move and serve from anywhere behind the end lines is another key change in the game rules. Multiple contacts are now allowed for a single player while trying to pass the ball to the opponent's court instead of the double-hit rule that was followed previously.

JYOTHIKA

Athirapally waterfall

Athirapally is the land of rivers and forests and great waterfalls!

The destination houses the largest waterfall in Kerala, the Athirapally waterfall, a major tourist attraction. This patch in Sholayar ranges so beautifully intertwined with lush green forest cover and sizzling silver cascades and located central to Cochin and River Nila(Bharathapuzha), is a treat for the eyes during the monsoon. Swollen Chalakudy river, Charpa, Vazhachal and Athirapally are ideal places where the monsoon is to be enjoyed.

Local communities along the Chalakudy river banded together to stop the construction of a hydroelectric dam upstream from Athirapally Waterfall. The proposed dam would have submerged more than 140 hectares of forest, dried up extensive riparian areas downstream and destroyed Athirapally Waterfall, one of several scenic waterfalls important to the local tourism industry. The dam also would have destroyed the critical habitat of many important species, including the rare Cochin Forest Cane Turtle, the endangered Great Indian Hornbill, the Lion-Tailed Macaque and the Nilgiri Langur.

ANMITH C

WHEN THE RAIN OCCURS

*The rain the tears of the cloud
The peacock dancing while rain occur's
the wind lazing and the cloud
while darking the rain come's*

*All the bird's come back to his own
house's. The lightning sky change in to
darking sky all the trees at the
end of the leaf like a glowing diamond*

*The seven colours showing in the sky
the rivers fill with the water
the tears of the sky. When the
Sky cry the nature laugh*

The nature the bird's the tree's

*all the flower's, people,
will joy in the rain
when the rain occurs all were happy*

*When the rain occurs
the umbrellas where open in-
different colors in the copy-
of the rainbow in the sky*

*when the rain occurs-
in the spirit of the people
the flowers and trees look his-
head in to dawn*

*When the rain occurs in-
we are sad rain give our-
mind happy*

*in the cultivation of paddy
field full of water when
the rain occurs but
all are loving rain*

*when the rain go back
all are go back to the past
places and thinking future
thinks in all.*

*In the rainy time
all people come back to his on
past memories in his child hood
when the rain come back but dont come back memories*

ANANDHU KS

William Shakespeare

He was an English poet playwright and actor . He was born on 26 April 1564 in Stratford-upon-Avon . His father was a successful local businessman and his mother was the daughter of a land owner. Shakespeare is widely regarded as the greatest writer in the English language and the world's pre-eminent dramatist.

He is often called England's National poet and nicknamed the Bard of Avon . He wrote about 38 plays, 154 sonnets, two long narrative poems and a few other verses ,of which the authorship of some is uncertain . His plays have been translated into every major living language and are performed more often than those of any other playwright.

DIYA ANIL

KAMALA SURYYA

KAMALA SURYYA WAS BORN ON 31 MARCH 1934.

SHE WAS POPULARLY

KNOWN AS ONE OF HER NAME

MADHAVIKUTTY AND SHE MARRIED
NAME KAMALA DAS , WAS AN INDIAN
ENGLISH POET AS WELL AS A LEADING
MALAYALAM AUTHOR FROM KERALA
INDIA . HER POPULARLY IN KERALA IS
BASED CHIEFLY ON HER SHORT STORIES
AND AUTOBIOGRAPHY, WHILE HER
OEUVRE IN ENGLISH, WRITTEN UNDER
THE NAME KAMALADAS IS NOTED FOR
THE POEMS AND EXPLICIT
AUTOBIOGRAPHY. SHE WAS ALSO
WIDELY READ COLUMNIST AND WROTE
ON DIVERSE TOPICS INCLUDING
WOMEN'S ISSUE CHILD CARE, POLITICS
AMONG OTHERS. HER OPEN AND HONEST
TREATMENT FEMALE SEXUALITY, FREE
FROM ANY SENCE OF GUILT INFUSED
HER WRITTING WITH POWER AND SHE
GOT HOPE AFTER FREEDOM BUT ALSO
MARKED HER AS AN ICONOCLAST IN

HER GENERATION. HER MAJOR WORKS
ARE ENDE KADHA ,THE OLD PLAY HOUSE
,PRANAYATHINDE RAJAKUMAARI
VISHADAM POOKUNNA MARAM, KADAL
MAYOORAM. ON 31 MAY 2009 ,AGED 75, SHE
DIED AT A HOSPITAL IN PUNE.

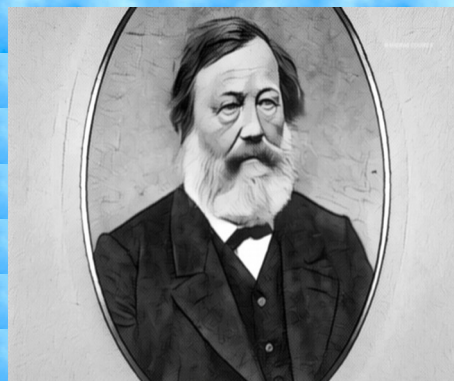
DAS WAS BORN IN A HINDU
NAIR FAMILY HAVING ROYAL
ANCESTRY. HER HUSBAND DIED

NIHLAN KK

Herman Gundert

in Kerala

In November 1838 Gundert and his wife reached Mangalore. From there he visited Kannur, Thalassery and the cinnamon plantation near Anjarakkandy. After a bungalow on Illikunnu near Thalassery had been offered to the Basel Mission on condition to establish a mission station there, the Gunderts moved there and took up work in April 1839. In August 1839 Gundert started that he had studied Malayalam intensively and that he had established the first Malayalam school in the veranda of the bungalow in May. At the same time his wife started the first girl's institute with boarding. In the following months Gundert opened Malayalam schools in Kadirur, Thalassery Fort, Mahe and Dharmadam. Regularly he visited all these schools and invited the teachers to Illikunnu for further education. At times Gundert had five Pandits in his house, discussing old Indian history, philosophy and religion and studying the classical Indian literature. At his numerous visits to the villages around Thalassery Gundert got in close contact with the people, collected as many words, phrases and proverbs as possible and spread the Gospel. During this period he published around thirteen books in Malayalam. Many of the material-old Malayalam documents and scriptures from Thalassery and other places in Malabar – which Gundert had collected he later gave to University of Tubingen.

In the beginning of 1857, the government appointed Gundert as the first Inspector of Schools in Malabar and Canara – from Kozhikode in the South till Hubli in the North, from Thalassery to Manantavadi. He appointed teachers, wrote textbooks for schools, colleges and the newly

established Madras University and also compiled examination papers . In Kerala Gundert

is venerated for his deep interest in the local culture as well as for University level . These grammars were the prominent non-Sanskrit-based approaches to real Indian grammar . Gundert is held in high regard to this day among linguistic experts

RAZIL M

IMPORTANCE OF FOREST

FOREST IS THE BIGGEST ECOSYSTEM
THE FOREST HAVE MEDICAL PLANTS, WILD
ANIMALS, BIRDS, TRIBES AND MANY TREES, STREAMS
ETC.

MEDICIAL PLANTS ; THERE ARE MANY TYPES OF
MEDICIAL PLANTS ARE THE FOREST

Eg: BASIL ALEO EAGLE MARMALOS ADATHODA
KURUMTHOTTI PLUMBAGO

WILD ANIMALS ARE LIVED IN ANIMALS
SPECIALIZING IN THE RESUCE AND CARE OF
CHARGE PREDATORS THAT HAVE BEEN MISTREATED
THE WILDANIMALS SANCTURY PROWDER A SAFE OF
PLACE FOR THERE MEJASTIC CREATURE AS WILL AS
SPOT WHERE PEOPPLE CAN VISIT THEM THE
IMMPRESSTIVE CENTRE BOATS 290 HECTARE
[720]AREAS OF THE LUSH GRASSLAND. PROVIDING
AMPLE ROOM FOR ITS HUNDRED OF RESIDANCE
ANIMALS TO ROOM VEIW LION, BEARS , TIGER,
WOLVES AND MORE FROM THE SENCTUARY'S MILE
INTO THE WILD OBSERVATIONS WALKWAY , WHICH
STRETCHES ABOVE THEIR HABITS TO CAUSE
MINIMUM DISRUSPTION

FOREST TREES; TREE ARE A VERY ESSENTIAL PART OF EVERY LIVING BEING'S LIFE .TREES ARE THE PROVIDER OF OXYGEN TO A WORLD.

TREES HELP TO TIGHTEN THE SOIL AND PREVENT SOIL EROSION(THEY FILTER THE DUST FORM THE AIR AND KEEP THE ATMOSPHERE CLEAN AND FRESH THERE ARE SO MANY TREES IN THE FOREST THEY ARE DOUGLAS-FIR[PSEUDOTSUGA MEN ZIESII] LODGEPOLE PINE[PINUS CONTORTA] ETC

FOREST BIRDS: BONAPART GULL, EUROPEAN HERRING GULL, GREAT BLACK BA... GULL, COMMON TERN, NORTHERN HAWK OWL, GREAT GREY OWL , BOREAL OWL THIS ARE THE FOREST BIRDS

ALL TYPES OF FORESTS ARE IMPORTANT FOR BIRDS, AND EACH BIRD SPECIES IS ADAPTED TO THE FOREST IN WHICH IT RESIDES SUITABLE BIRD HABITAT PROVIDES FOOD, WATER, SHELTER, NESTSITES, SONG POSTS, AND PERCHINGS SITES..... THE RED COCKED WOODPECKER, FOR EXAMPLE, MAKES ITS NEST ONLY IN LIVING PINE TREES

THE EAGLE IS CALLED "KING OF BIRDS"

THE PEACOCK IS COMMONLY REFERRED TO AS THE "KING OF BIRDS " ESPECIALLY IN WESTERN PART OF NIGERIA

FORESTSTREAMS ADD DIVERSITY, BEAUTY AND INTEREST TO FORESTED PROPERTIES AND ARE A VITAL RESOURCE TO CALIFORNIA 'S PEOPLE AND WILDLIFE . FOREST ARE SOURCE OF DRINKING WATER FOR PEOPLE THROUGHOUT CALIFORNIA. STREAMS AND THE RIPARIAN VEGETATION ASSOCIATED WITH IT SUPPLY IMPORTANT HABITAT FOR MANY SPECIES OF AQUATIC AND TERRESTRIAL WILDLIFE.IMPROVING MANAGEMENT OF FOREST STREAMS -IS BECOMING INCREASINGLY IMPORTANT IN THE ENDANGERMENT MANY CALIFORNIA FISH SPECIES ESPECIALLY SALMONIDS

IN NOWADAYS FOREST IS RARE BECAUSE HUMAN ACTIVITIES DEFORESTATION IS MAIN REASON

SWATHI

